

Eğer Başımızı Kaldırıp Savaşmazsak, Kürtaj Hakkının Kaybedilmesinden Kaynaklı İlk Artçı Sarsıntılar Köleleştirici Bir Geleceği Gösteriyor

25.07.2022 • Revcom Yazıları • Yeni Komünizm

Editör Notu: Sunsara Taylor'un aşağıdaki yazısı 25 Temmuz 2022 tarihinde revcom.us web sitesinde yayınlanmıştır. ABD'de Yüksek Mahkemenin kürtaj kararı sonrası mücadele güçleri açısından özellikle önem taşıyan bu tespitleri okurlarımızın dikkatine sunarız.

Kaynak için bkz: The First Aftershocks from Loss of Abortion Rights Show an Enslaving Future If We Don't Raise Our Heads and Fight | revcom.us

Gelecek için verilen mücadelenin siyasi açıdan en patlamaya hazır unsurlarından biri kürtaj hakkı üzerinedir, ki bu gerçekten de kadınların köleleştirilip köleleştirilmeyeceğine veya kurtuluşuna dair bir yoğunlaşmadır. Bu durum Bob Avakian'ın 1980'lerin ortalarında şunları söylediğinde güçlü bir şekilde ve muazzam bir ileri görüşlülükle yakaladığı bir şeyin de ifadesidir:

“Kadınların toplumdaki konumları ve rolleriyle ilgili bütün mesele günümüzün aşırı koşullarında kendisini giderek daha keskin bir şekilde ortaya koyuyor. Bu durum bugün ABD’de bir barut fıçısıdır. Bütün bunlara en radikal ifadesiyle ve aşırı şiddetli yollardan başka bir çözüm bulması düşünülemez. Henüz belirlenemeyen soru şudur: Bu radikal gerici bir çözüm mü, yoksa radikal devrimci bir çözüm mü olacak? Kölelik zincirlerinin güçlendirilmesi anlamına mı gelecek, yoksa bu zincirlerdeki en belirleyici halkaların kırılması ve bu tür köleleştirmenin tüm biçimlerinin tamamen ortadan kaldırılmasının gerçekleştirilme olasılığının açığa çıkmasını mı sağlayacak?”

(1)

Yüksek Mahkemenin *Roe v. Wade*'i devirmesine karşı ve kadınlardan kürtaj hakkını koparmasını engellemeye yönelik benî başkalarıyla -buna çok farklı siyasi perspektiflerden gelenler de dahildir- Rise Up 4 Abortion Rights çatısı altında birleşmeye ve birlikte mücadele yürütmeye motive eden şey buydu.

Bunca zaman boyunca -sözde seçim yanlısı hareketin birçok sözde lideri de dahil- başkaları da bu süreçte yer aldılar. Alarm durumuna geçmeyi ve muhalefeti sokaklarda harekete geçirmeyi başaramayanların pek çoğu, insanlara yalnızca sakin olmalarını söylüyordu. Çünkü işler o kadar da kötü olmayacaktı. Bazıları kürtaj yasakları yürürlüğe girerken, insanların kadınların seyahat edebilmeleri için para toplamaya odaklanmasında ısrar etti. Diğerleri ise kürtaj hapını yaymaya odaklandı ve bir kadının eğer kendi kürtajını tetikleyen tıbbi bir komplikasyonu olursa hastaneye gidebileceğini ve doktorun ona düşük yapmak dışında başka bir şey söyleyemeyeceğini vurguladı.

Pekala, şimdi ülke çapında kürtaj hakkı devrildiğine göre bunun nasıl olduğuna bir bakalım. Geçen yıl, Texas'tan Amanda adında 35 yaşında bir kadın, düşükten kaynaklanan dayanılmaz ağrılarla kanaması ve krampları ile bir hastane kliniğine gitti. Hastane, kanama veya enfeksiyon kapmadığından emin olmak için rahmindekini çıkarmak için hemen bir randevu ayarladı. Kendisi ve kocası yas tuttular, ancak prosedür sorunsuz geçti ve hastane personeli harika bir şekilde destekleyiciydi.

Doğal olarak, bu yılın Ocak ayında bir kez daha düşük yaptığını öğrenip dayanılmaz ağrı ve kanamayla hastaneye -aynı hastaneye- gittiğinde hastaneye sordu. Daha önce olduğu gibi aynı tedaviyi talep etti. Bu kez hayır dediler. Bunun yerine onu eve gönderdiler ve sadece aşırı kanaması varsa geri gelmesini söylediler. Hastane bunu doğrulamayı reddetse de tedaviyi reddettiler, çünkü Amanda'nın iki düşük yapması arasında Teksas eyaleti, neredeyse tüm kürtajları fiilen yasaklayan acımasız bir yasa çıkarmıştı.

Görüyorsunuz ki, kürtaj "aktivistleri" düşük yapma tedavisinin tamamlanmamış bir kendi kendine kürtaj tedavisi ile aynı olduğunu belirtmekte yanılmıyorlardı. Ancak, kadınların da ihtiyaç duydukları tedaviyi alacakları konusunda ısrar etmekle son derece yanlışlar. Amanda'nın yaşadıkları barbarlıktı. Bu tehlikeyi ortaya çıkarmak için hikayesini ayrıntılı olarak

New York Times ile paylaştı. 48 saatini o kadar şiddetli kanama ve kramplarla geçirdi ki, bunu adeta doğum sancısına benzetti ve acıdan duvarlara kazınmış tırnak izlerini bıraktı. Eşi 48 saat boyunca onunla birlikte korkudan ağladı. Olaydan sonra yaklaşık bir hafta daha kanaması devam etti.

Kendisi “şanslıydı”. Tüm cenin dokuları vücudundan alınmıştı. Enfeksiyon kapmadı. Ölmedi. Fakat yaşamını yitirebilirdi.

Kürtajın yasak olduğu diğer ülkelerdeki kadınlara da benzer zorbalıkları yaşıyor. 2012 yılında, 31 yaşındaki Savita Halappanavar, İrlanda’da ülkenin katı kürtaj karşıtı yasaları nedeniyle düşük yapmasına müdahale etmeyi reddeden bir hastanede günlerce tutulurken, kötüleşen enfeksiyon sonrası yaşamını yitirdi. O zamandan beri, yaşanan büyük çaplı protestoların ardından İrlanda 2018’de yasağı tersine çevirdi ve ilk üç aylık evrede kürtajı yasallaştırdı.

Bu yılın başlarında, Izabela Sajbor, Polonya’daki bir hastaneden eşine ve annesine sms göndermişti. Burada düşük yaptığı için ölmesine izin verildi. “Hayatım tehlikede” yazmıştı. Daha sonra şöyle yazdı: “Kürtaj karşıtı yasa sayesinde cenin hayatta olduğu sürece doktorlar yardımcı olmuyorlar... Kadınlar kuluçka makinesine benziyor.” Amanda’nın gibi hikayeler ABD’de yayılıyor, Missouri’den Gabriela, düşük yapması için en iyi ilacı reddetti. O zaman bile, doktorunun verdiği reçeteyi alamamıştı, ta ki göz yaşları içinde eczacısına bunun kürtaj için değil, bir düşük için olduğu konusunda ısrar etmek zorunda kalmanın utancına maruz kalana kadar.

Bu arada kürtaj fonlarına ne oldu? Tahmin edilebileceği gibi milyonlarca kadın kürtaj erişiminden yoksun bırakıldığı için tamamen geride kaldı. Ama bu en kötüsü değil. Roe’nin devrilmesini savaşmadan kabul etmelerine yol açan aynı teslimiyetçi mantığı sürdürerek, bu fonların çoğu, görevlerini yerine getirdikleri ve kadınların kürtaja ihtiyaç duydukları yerlere seyahat etmelerine yardımcı oldukları için yargılanabilecekleri korkusuyla savaşmadan kapanmak durumunda kalıyor.

Daha yeni yeni ortaya çıkmaya başlayan diğer tüm dehşetlerden bahsetmeye devam edebilirim. Kürtaj için eyalet sınırlarını geçmeye zorlanan 10 yaşındaki bir tecavüz kurbanı, artan tehditler altında çalışan doktorlar, yolda olan daha ciddi yasaklar ve çok ama çok daha

fazlası... Ama en önemlisi de şudur. Kadınların hayatları ve gelecekleri söz konusu olduğunda ortada bir keşmekeş olduğu gerçekten de doğrudur. İşler gerçekten de uç noktalara gidiyor. Yukarıdaki öngörülü alıntıyı tekrarlamak gerekiyor:

“Henüz belirlenemeyen soru şudur: Bu radikal gerici bir çözüm mü, yoksa radikal devrimci bir çözüm mü olacak? Kölelik zincirlerinin güçlendirilmesi anlamına mı gelecek, yoksa bu zincirlerdeki en belirleyici halkaların kırılması ve bu tür köleleştirmenin tüm biçimlerinin tamamen ortadan kaldırılmasının gerçekleştirilme olasılığının açığa çıkmasını mı sağlayacak?”

Dolayısıyla çok farklı siyasi görüşlerden insanların Rise Up 4 Abortion Rights altında bir araya gelmeye devam etmeleri, gerçekleri söylemeleri ve bunun için savaşmaları doğru ve gereklidir:

Anelik Dayatması Kadınların Köleleştirilmesidir. Kadınlar bahanesiz bir şekilde kürtaj talep ediyor!

Aynı zamanda sadece kadınların geleceği için değil, toplumun hemen her boyutunda şu an ve gelecekte sismik şoklar yaşanmaya devam ederken siz ve milyonlarca kişi her şeyin böyle olup olmadığını sorgulamak durumundasınız, size ciddi şekilde meydan okumak istiyorum. Görüşünüzü yükseltin ve Bob Avakian'ın gerçek bir devrim için hazırladığı yol haritasını inceleyin. Bu gezegenin herhangi bir yerindeki bir kadının bir daha asla bu sistemin barbarca uygulamalarından dolayı yaşamını yitirmeyeceği, bir kuluçka makinesi gibi muamele gördüğünü kahredici bir şekilde söylemek zorunda kalmayacağı bir dünyaya birlikte gidelim. Zincirleri kıralım ve bu devrimin kuvvetli bir gücü olarak kadınların öfkelerini açığa çıkartalım.

Dipnot:

(1) Bob Avakian'ın bu beyanı ilk olarak 1985'te yayınlandı ve o zamandan beri *Çözümlememiş Çelişkiler*, *Devrimin İtici Güçleri* de dahil olmak üzere birçok çalışmada alıntılındı. Vurgu buraya eklendi.